

грѣшка; генералъ-бригадирътъ отправи въ усиленъ маршъ цѣлия авангардъ по следитѣ на неприятеля. Презъ днитѣ 30 и 31 декемврий, първи и втори януарий 1878 година, ние непрекъснато преследвахме неприятеля; пѣтувахме по 30 и повече километри дневно, като трѣгвахме въ ранна сутринъ въ 4—5 часа, не спирахме освенъ за ношуване въ 10—11 часа вечерята. Презъ този усиленъ маршрутъ, при съвсемъ слаби почивки, безъ да имаме никаква топла храна, ние до такава степенъ бѣхме отпаднали, че както вървѣхме спѣхме. Едва на 2 януарий забелязахме неприятеля; настигнахме го едва при Татаръ-Пазарджикъ. Тукъ, следъ като минаха по моста на рѣка Марица, турцитѣ — за да ни задържатъ — подпалиха моста. Това ни принуди да се насочимъ къмъ село Кара-Баиръ; тукъ намѣрихме бродъ презъ рѣка Кричимъ, прегазихме я при 30 градуса студъ. На 4 и 5 януарий се срѣснахме съ турскитѣ части при село Кадж-кьой и Дерменъ-дере, дето завързахме крѣвопролитенъ бой. Армията на Сюлейманъ-Паша бѣ поголовно разбита и бѣ принудена да се прѣсне изъ близкитѣ гори. Съ тая голѣма победа нашата часть завърши блѣскаво възложената ѝ задача и войната за насъ бѣ свършена.

Много години ни раздѣлятъ отъ тая освободителна война и ние все още не можеме да забравиме Новоселския епизодъ; не рѣдко си спомняме за лишенията и неволитѣ, които можа да понесе така безропотно нашиятъ славенъ тогавашенъ войникъ.